

पात्रपा

आशेषधारणवस्तु । तत्पर्यायः । अमचम् २ भाजनम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ३३ ॥ भाजम् ४ कोशः ५ कोषः ६ पात्री ७ कोशी ८ कोषी ९ कोशिका १० कोषिका ११ । इति शब्दरत्नावली । (यथा, देवीभागवते । १ । २ । ४० ।

“सकलगुणगणानामेकपात्रं प्रविच-

मखिलभुवनमातुर्नाखवद्व्यङ्गिचित्रम् ॥”)

योग्यम् । सुवादि । राजमन्त्री । तोरदयान्तरम् । इति मेदिनी । पातार इति भाषा । पलेम् । नाञ्चाशुकर्ता । इति हेमचन्द्रः ॥

आपकपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

(यथा, चरके कल्पस्थाने १२ अध्याये ।

“—चतुः प्रस्थमथापकम् ।

पात्रं तदेव विज्ञेयं—”)

पात्राणां विधिवर्था,—

“हेमपात्रेण सर्वान्णि लभते चेति ताम्बुने ।।

अर्थं दत्त्वा तु रौप्येण आयुरारण्यसुतान् लभते ॥

तान्मपात्रेण सौभाग्यं धर्मे नृपयसम्भवे ।

वार्त्तपात्राणि रम्याणि नैष्ठिकादिषु कारयेत् ॥

शैलानि कूर्वातीनां रत्नानि सर्वकामिनाम् ।

घातृदमानि पात्राणि वृषराष्ट्रविट्कृषे ॥

त्रपुसीसकलीहानि अन्त्यजादिषु कारयेत् ।

विवाहयज्ञादिषु प्रतिष्ठासु विशेषतः ॥

पात्राणां चारः कार्यः पात्राण्येवोत्तमानि च ।

पात्रेषु एषिवी दुष्ठा सुष्ठा पात्रेषु धार्यते ॥

देवाः सोमः क्रतुर्यज्ञः पात्राण्येव विदुर्भधाः ।

बलिहोमक्रियादीनि विना पात्रेण सिध्यति ॥

तस्माद्व्यञ्जामेवातः पात्रचार्यं महासुते ॥”

तत्परिमाणवर्धया,—

“षट्त्रिंशदङ्गुलं पात्रोत्तमं परिकीर्तितम् ।

मध्यमं तन्निभागेन भागं कन्यसमीरितम् ॥

वस्त्रकुलप्रमाणान् तत् पात्रं कारयेत् कचित् ।

नानाविधचरुपाणि पौष्टिकीकाकृतीनि च ॥

शक्नोतीत्युपलक्षणपात्राणि परिकल्पयेत् ।

रत्नादिरचितान् कुर्यात् काशीमूलसुवर्चितान् ।

यथाशोभं यथालाभं तथा पात्राणि कारयेत् ।

विना पात्रेण यः कुर्यात् प्रतिष्ठायात्रिकीं

क्रियाम् ।

विफला भवते सर्वं वाहनादिधनापहा ॥”

इति देवीपुराणम् ॥ ॥

भोजनपात्राणि भोजनशब्दे द्रष्टव्यानि ॥

पात्रटः, पुं, (पाता इव पिवन्निव वा अटतीति ।

अट् + अच् ।) कर्पटकः । क्षुण्णं, त्रि । इति

शब्दरत्नावली ॥

पात्रटीरः, पुं, (प्रातेव रक्षन्निव पिवन्निव वा अट-

तीति । अट् + बाहुलकात् ट् ईरन् ।) शुक्लयापार-

मन्त्री । लौहपात्रम् । कांस्यपात्रम् । रजसपा-

त्रम् । सिंहाणम् । पावकः । इति शब्दमाला

मेदिनी च । रे, २०१ । पिङ्गाशः । वायसः ।

कङ्कः । इति शब्दरत्नावली ॥

पात्रपालः, पुं, (पात्रं पालयतीति । पाल +

“कर्मयद्यच् ।” १ । २ । १ । इत्यच् ।) तुला-

पाथः

घटः । इति जटाधरः ॥ पातव्योवार इति भाषा ॥

पात्रसंस्कारः, पुं, (संस्क्रियते इति । सम् + क्त +

घञ् । पात्रस्य संस्कारः शुद्धिः ।) भाजनशुद्धिः ।

पुरोटिः । इति शब्दचञ्चिका ॥ रायभाटो

इति भाषा ॥

पात्री, स्त्री, (पा + घृन् । धित्वात् स्त्री ।) पात्रम् ।

इति चिलिङ्गसंघे अमरः । १ । ५ । ४२ ॥

(यथा, पाद्मे दृष्टिखण्डे तद्भागविधिप्रकरणे ।

“पात्रीमाहाय सौवर्णं पञ्चरत्नसमन्वितम् ।

तत्र निःक्षिप्य मकरं मत्स्यादीन् चैव सर्वशः ॥”)

पात्रीयं, स्त्री, (पात्रे साधु । पात्र + बाहुलकात्

ष्ठः ।) यज्ञपात्रम् । इति त्रिकाण्शेषः ॥

पात्रीरः, पुं, (पात्रे राति पात्री रातीति वा ।

रा + कः ।) यज्ञद्वयम् । इति भूरिप्रयोगः ॥

पात्रेसमितः, त्रि, (पात्रे भोजनसमये एव

समितः सङ्गतः ।) भोजनादन्यत्र यो न

मिलितः सः । भोजनेष्वेव दृष्टः । यथा,—

“स पात्रेसमितोऽन्यत्र भोजनान्मिलितो न यः ॥”

इति त्रिकाण्शेषः ॥

पापविशेषः । यथा,—

“निधाय हृदये पापं यः परं शंसति स्वयम् ।

स पात्रेसमितोऽप्यस्यात् ॥” इति शब्दमाला ॥

पात्रोपकरणं, स्त्री, (पात्रस्य पात्राणां वा उप-

करणम् उपभूषणम् ।) उपभूषणम् । यथा,—

“रीतिवर्गादिसंज्ञातं पात्रोपकरणवैदिकम् ।

दद्यादायसर्वजन्तु भूषणं न कदाचन ॥

घण्टाचामरकुम्भादिपात्रोपकरणवैदिकम् ।

तद्भूषणान्तरे दद्यादयस्मात्तदुपभूषणम् ॥”

इति कालिकापुराणे ६० अध्यायः ॥

पात्रं, स्त्री, (पततीति । पत + क्तिप् । पतं अघः-

पतनं जलं जायते । जै + कः । ततः स्त्री । प्रश्ना-

द्वब् निम्नेऽस्य निवर्त्तित इत्यनीया ।) पापि-

त्राता । यथा, भविष्यपुराणे ।

“सर्वधामेव पात्राणां परं पात्रं महेश्वरः ।

पतनं जायते यस्मादतीव्रनरकार्त्तवात् ॥”

महेश्वर इति प्रदर्शकं हेतोर्विशेषात् ।

तथा नन्दिपुराणम् ।

“पात्राण्याध्यात्मिका तुल्या विमुहाणांमिच्छो-

चिह्नः ।

देवताश्च तथा तुल्या गोदानं ह्येतदुत्तमम् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

पात्रता, स्त्री, (पात्रस्य भावः ।) पात्रत्वम् ।

विद्यातपस्याचारयुक्तता । यथा,—

“न विद्या केवलया तपसा वापि पात्रता ।

यत्र तृत्तमिमे सोमि तद्वि पात्रं प्रचक्षते ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

पात्रं, स्त्री, जलम् । इति मेदिनी । घे, ६ ॥

पाथः, पुं, (पातीति । पा + घृट् निपातनात् ।)

खर्चः । अग्निः । इति मेदिनी । घे, ६ ॥

पाथः, [सु] स्त्री, (पाति रचति जीवानिति ।

पा + “उट्के घृट् च ।” उणां । ४ । २०४ ।

पादः

इति अस्तुन् घृट् च । “पातेरेवोदके वाच्येऽस्तुन् तस्य घृङ्गागम इत्यञ्जलदत्तः ।) जलम् । इत्यमरः ॥ (यथा, काशीखण्डे । २६ । ४६ ।

“खरसन्तापप्रमगी खनिः पीयषपाथसाम् ॥”)

पाथिः, [सु] पुं, (पिवति नद्यादिजलमाकरो-

तीति । “पिवतेत्युक् च ।” उणां । २ । ११५ ।

इति इति घृङ्गागमश्च ।) समुद्रः । इत्युणादि-

कोषः ॥ चक्षुः । इति सिद्धान्तकौमुदासुखादि-

दृष्टिः । (पीयते इति । पा + इति घृङ्गा-

गमश्च ।) कौलाढे, स्त्री । इत्युणादिकोषः ॥

पाथेयं, स्त्री, (पथि साधुरिति । “पथ्यतिपिववति

स्वपतेऽने ॥” ४ । ४ । १०४ । इति टच् ।)

पथि व्यथितव्यद्वयम् । इति हेमचन्द्रः ॥ पय-

स्वरश्च इति भाषा । तत्पर्यायः । शूलजम् २ ।

इत्यमरः ॥ समजम् ३ । इति भरतः ॥ (यथा,

देवीभागवते । ३ । २५ । १२२ ।

“बुद्धिता तस्करैर्मर्गि वल्गमात्रा तथा-क्षता ।

पाथेयश्च हृतं सर्वं बालपुत्रा निराश्रया ॥”)

कन्याराशिः । यथा,—

“क्रियताडुरिषितुमङ्गुलीरलेयपाथेययूककौ-

र्माख्याः ।

तौचिक आकोकरो हुरोगशान्धभक्ष्यम् ॥”

इति ध्योतिस्तवम् ॥

पाथोक्तं, स्त्री, (पाथसि जले जायते इति । जल +

कः ।) कमजम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

नैषधे । १६ । २७ ।

“अनतिप्रिथिले पुष्पादेन प्रगल्भबलाः खलु

प्रसभमलयः पाथोक्षास्ते निविशन्ति निरिवराः ॥”

कमलशब्दे विवरकं सविस्तरं ज्ञेयम् ॥)

पाथोदः, पुं, (पाथो जलं ददातीति । दा + कः ।)

मेघः । इति त्रिकाण्शेषः ॥

पाथोघरः, पुं, (घरति धारयतीति वा । घ + अच् ।

पाथो घरः । पाथो धारयतीति । धारि + अच्

ह्रस्व इत्येके ।) मेघः । इति हज्जायुधः ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । २४० ।

“अन्यैः सतनं लुटन्ति गन्धितास्तानेव पाथोघरे-

रात्तानापतितान्तरङ्गवज्रैरानिज्ज यक्षप्रसौ ॥”)

पाथोषिः, पुं, (पाथोषि धीयन्तेऽत्र । धा + षि ।)

समुद्रः । इति त्रिकाण्शेषः ॥ (यथा, राज-

तरङ्गिण्याम् । ३ । ६८ ।

“वशीकृत्यैः एषिवो लुटन्ता भवदुष्पशात् ।

जेतुं द्रुपान् कथ्यताम् युक्तिः पाथोषिकजुने ॥”)

पाथोषिधिः, पुं, (पाथोषि जलानि निधीयन्ते-

ऽस्मिन् इति । षि + धा + क्तिः ।) समुद्रः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

पाद्, पुं, (पद + क्तिच् + क्तम् ।) पादः । इति

जटाधरः ॥

पादः, पुं, (पद + करणे घञ् ।) पद्यते गम्यते-

अनेव । पा इति भाषा । स त गर्भस्यवालकस्य

मासहयेन भवति । यथा,—

“मासेन तु शिशो हार्या वाद्युप्यालङ्घयिष्यते ॥”

इति भागवतीपद्यतीत्युक्तम् ॥